

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 331, maig del 2015

CENTRE D'ACUPUNTURA
SALUT I ESTÈTICA

Imma Bosch

Tractaments mèdics d'acupuntura

Tractaments estètics

Dietes personalitzades

Servei de fisioteràpia · Servei de psicologia

Servei de logopèdia

St Miquel, 24 · 93 555 85 03

HORES CONVINGUDES

Frankfurt Parera

93 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili

Alella, el Masnou, Teià i Premià de Mar.

De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.

Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou

www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras MULTIMARCA

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

BMW

NISSAN

Recollida a domicili i substitució de cotxe gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. ITV 100%

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Escola bressol

EL Petit Vailet

Si ho voleu, el vostre fill pot aprendre música a la nostra escola

OBRIM MATRÍCULA PER AL CURS

2015-2016

A partir de 4 mesos

ENS AGRADARIA SER
L'ESCOLA BRESSOL DELS
VOSTRES FILLS!

Ventura i Gassol, 29, el Masnou

www.petitvailet.com · 93 555 57 11

L'aula de música
"Clau de sol"
és al Masnou.

A l'escola
Petit Vailet

Info. 637 73 62 03

HEM ABAIXAT ELS PREUS

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Tu tries

Correcció: Esteve Pujol i Pons

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

ET CONVIDEM A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU.

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

QUOTES DE SOCI

Durant el mes de maig procedirem al cobrament de la quota de soci de *Gent del Masnou* d'enguany. En el cas que algun soci hagi modificat el compte de domiciliació bancària, agraiem que ens ho faci saber amb urgència per tal d'evitar despeses de gestió.
Moltes gràcies.

Editorial

EL 24 DE MAIG ENS ESPEREN LES URNES

Aquest mes de maig ens espera un esdeveniment social important que ens afecta de ple. Ens referim a la convocatòria de les eleccions municipals del 24-M, data en què som cridats a participar bo i exercint el més elemental i noble gest democràtic individual del qual disposem: confiar el nostre vot a les urnes. Han passat 36 anys d'ençà d'aquelles primeres eleccions municipals del 3 d'abril de 1979 en què, després de tants anys de dejuni i abstinència, vam poder votar, per fi, aixoplugats sota el paraigua del nou règim democràtic recuperat. Tal vegada, amb el pas del temps, aquest gest tan lloable i necessari per a la convivència ciutadana –el vot– malauradament s'hagi tornat un gest rutinari i escassament valorat en l'apreciació d'una part de la ciutadania que opta per restar-ne al marge.

Des d'aquell llunyà 1979 han passat molts anys i els qui vam viure aquelles eleccions en primera persona les recordem amb una certa nostàlgia. Teniem moltes esperances posades en l'ansiada democràcia participativa que s'acabava d'estrenar i que ens brindava un nou escenari ple de reptes i d'il·lusions que el transcurs del temps ha anat posant al seu lloc, per a bé i per a mal. És bo, però, que la normalitat democràtica hagi arrelat endins i que, després de tots aquests anys fent camí plegats, amb tots els encerts i desencerts viscuts, hàgim après que les coses no són senzilles ni fàcils i que no existeixen receptes màgiques per resoldre als problemes de les persones i dels pobles i, encara més, que les solucions siguin del grat de tothom. Honestetat, transparència, treball i generositat són les eines i els instruments que han de prevaler en les persones que decideixen optar als llocs de govern dels pobles per ser-ne els servidors i així ho esperem de tots els integrants de les llistes que es presenten en aquestes properes eleccions.

Enguany, a part de l'interès per les qüestions municipals que ens toquen més de prop i que, naturalment, sentim a flor de pell –impostos, urbanisme, cultura, neteja, esports, etc.–, les eleccions del proper 24-M acumulen un valor afegit important pel que fa a la qüestió nacional –el procés iniciat cap a la independència– i ben segur que el resultat que s'obtingui serà una mostra o indicador força fiable per mesurar el pols i la temperatura del país i esdevindrà un referent a tenir en compte de cara les autonòmiques-plebiscitàries anunciades per al proper 27 de setembre.

Caldrà estar atents, doncs, a com es desenvolupa tot plegat i caldrà escoltar i valorar les propostes de cada llista, llegint el que s'hi diu obertament i el que s'hi entrelluca entre línies en cada programa. Gent del Masnou, en tant que entitat adherida al *Pacte Nacional pel Dret a Decidir*, entén que cal afavorir el vot cap als partits o coalicions que es manifesten receptius a aquest legítim i irrenunciable *Dret* i, com hem fet en ocasions anteriors, recomanem la màxima participació dels vilatans per tal que els resultats siguin al més representatiu possible. El 24 de maig ens esperen les urnes.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
FEBLESA D'UN PACTE INCOHERENT Joan Camps	4
BÚSTIA OBERTA.....	7
INHOTIM I SABARÀ Joan Maresma Duran.....	8
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	10
RETRE HOMENATGE Carles Maristany	12
PRESENTACIÓ LLIBRE JOAN MURAY Salvador Maluquer	13
26 ANYS SALA D'ART Joan Muray	13
LA CORAL XABEC CANTA RAMS Esteve Pujol	14
TROBADA INFORMATIVA DE PARTITS POLÍTICS Aina Ripol	14
"SANGLAS" LA MÍTICA MOTO CATALANA Josep Condeminas	10
TEATRE CAPITAL Rosa Ma Isart	16
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El cullerot	16
EL DR JOAN VENY Joan Muray	17
ARRAN DE SÒL Pledebut	18
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	19
LA PUNTA DE LA LLENGUA (65) Esteve Pujol	19

FEBLESA D'UN PACTE INCOHERENT

Joan Camps i Ortiz

Molts dels qui vam ser a la manifestació del juliol del 2010 liderada per Òmnium Cultural en protesta per la resolució del TC contra l'Estatut ens temíem la pèrdua de temps que significaria la proposta electoral de Mas pidolant un pacte fiscal homologat al Concert Basc. Un intent inútil d'encaix dins la nació espanyola tot i admetent la lògica del text Constitucional on tots els espanyols som iguals davant la llei, igualtat que Montoro, alumne avançat de Rato, insisteix a recordar-nos constantment que això és així. Tots som iguals davant la llei, però fiscalment els catalans no podem ser ni com Cristina de Borbó ni com qualsevol ciutadà basc. Tampoc la majoria dels assalariats sotme-

sos a la Constitució postfranquista tenim cap dret a "la repera patatera" dels amnistiats pels diners obtinguts fraudulentament custodiats en paradisos fiscals mantenint la impunitat d'honorables milionaris i a la vegada servidors públics jubilats o encara en actiu. Els últims debats entre Rajoy, cap de govern, i Sánchez, cap de l'oposició, a part de decebedors, han estat denigrants en l'extrem de fer-nos sentir vergonya de pertànyer a la mateixa espècie humana, ja que cal ser molt cinic i extremadament pocavergonya per escenificar l'espectacle públic d'acusar-se l'un a l'altre de liderar la corrupció de llurs partits polítics i pregonar-se la legitimitat moral per ser menys lladres, menys defraudadors i menys corruptes l'un que l'altre.

Des de la rotunda negació del "pacte fiscal" de Rajoy a Mas, els catalans, i probablement molts demòcrates del regne, vam passar de la desafecció a l'empenyament: primerament per haver estat súbdits d'una monarquia d'opereta impresentable, però sobretot per l'estafa piramidal i els efectes col·laterals del model Bankia que han causat la ruïna de tantes famílies deixant-les sense els estalvis de tota una

vida de treball, desnonant-los sense pal·liatius de l'habitatge i sotmetent ancians i menors d'edat sense cap mirament a la llei usurera d'una banca sense entranyes, que amb arrogant concommitància amb el poder polític ha tolerat l'execució de la lletra petita i dolosa d'uns paranyes contractuals redactats i pensats només per estafar quants més incauts i confiats impositors millor.

Davant l'evidència de la brutícia acumulada en les entranyes institucionals, no és estrany que molts catalans ens suméssim al miratge democràtic del "dret a decidir", una via plausible per integrar-nos de ple dret com a Estat propi a la Unió Europea sense dependre de la intermediació de la política centralista de baixa estofa acomodada en un joc de rol bipartidista pendular amb tants indicis d'haver-se repartit sense vergonya ni límits el pastís incalculable de la corrupció.

Finalment fou la iniciativa de la societat civil inspirada per l'ANC i secundada per Òmnium que va fer possible que els catalans passéssim de l'empenyament a la il·lusió festiva encomanada en les successives manifestacions: la multitudinària de l'11S 2012 al passeig de

Gràcia, la via Catalana de l'11S 2013 fent la cadena humana des del Pertús fins a Alcanar, la ve baixa 11S 2014 amb un mosaic de l'estelada omplint i unint la Diagonal amb la Gran Via i l'esforçada votació a l'abast de tots els catalans del 9N 2014. En suma, demostracions d'èxit progressiu l'una darrere l'altra i superant qualsevol antecedent del món democràtic; però que malauradament, en confiar la gestió dels redits obtinguts als partits polítics que és deien units per la mateixa causa, amb les seves grapes maldrestres ho han desballestat tot i, com qui posa el carro davant del cavall, han preferir torturar-nos amb una tediosa campanya

electoral municipal, que no va més enllà de ser una gimcana local per mostrar-nos els odís acumulats en els seus pactes de conveniència i per demostrar-nos que en política la lleialtat a la voluntat del qui els vota de bona fe és de necis.

Fa una setmana la III Assemblea Ordinària de l'ANC a Lleida ha rebut 3000 persones a favor de la independència amb clares mostres de desaprovació pel tactisme polític entre CiU i ERC, que no passen dos dies sense posar en perill el feble acord signat de cara a les eleccions plebiscitàries del 27 de setembre, de tal manera que l'ANC haurà de mantenir una llista electoral a punt per evitar el risc que una part de l'electorat no es quedi orfe en no haver-hi una llista unitària dels partits. Fet que es fa també patètic en les municipals del 24M, veient com els dos partits que tenen la prioritat de salvar el procés es barallen per prendre's quatre miserables vots, quan la lògica dels seus votants probablement preferiria un acord que garantís la continuïtat de la coalició que ha estat moderadament eficaç en aquesta última legislatura ja que el mèrit compartit sempre és molt millor que els desmèrits contrastats.

TALLER DE REDUCCIÓ D'ESTRÈS AMB MINDFULNESS

Dissabte 30 de maig al Casino del Masnou de 10.00 a 14.00

Vols aprendre el sistema de reducció d'estrès de més èxit als Estats Units i viure amb molt més benestar?

Impartit per **Anna Pujol**, titulada en Reducció d'Estrès amb Mindfulness per la Facultat de Medicina de la University of Massachusetts.

Preu per a socis del Casino: 30 €, no socis: 40 €

Inscripcions al 677 657 368

i a annapujol@hotmail.co.uk o aqui@annapujolmindfulness.cat

Més informació sobre el Mindfulness, sisplau consulteu www.annapujolmindfulness.cat

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

API

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

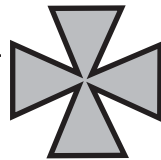
portes i
automatismes
enric s.l.

No totes les portes són iguals!

● DEMANEU INFORMACIÓ ●

Polígon Buvisa · Teià · C/ Indústria 14 · 93 555 93 88

www.automatismesenric.com

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Maig 2015 --

1	divendres	Aymar	<small>Festa del Treball</small>
2	dissabte	Fàbregas	
3	diumenge	Fàbregas	
4	dilluns	Dominguez	
5	dimarts	Aymar	
6	dimecres	Ocata	
7	dijous	Riera	
8	divendres	Fàbregas	
9	dissabte	Viayna	
10	diumenge	Viayna	
11	dilluns	Aymar	
12	dimarts	Ocata	
13	dimecres	Riera	
14	dijous	Fàbregas	
15	divendres	Viayna	
16	dissabte	Dominguez	
17	diumenge	Dominguez	
18	dilluns	Ocata	
19	dimarts	Riera	
20	dimecres	Fàbregas	
21	dijous	Viayna	
22	divendres	Dominguez	
23	dissabte	Aymar	
24	diumenge	Aymar	
25	dilluns	Riera	
26	dimarts	Fàbregas	
27	dimecres	Viayna	
28	dijous	Dominguez	

29	divendres	Aymar
30	dissabte	Ocata
31	diumenge	Ocata

-- Juny 2015 --

1	dilluns	Ocata	<small>Festa local 2a. Pasqua</small>
2	dimarts	Viayna	
3	dimecres	Dominguez	
4	dijous	Aymar	
5	divendres	Riera	
6	dissabte	Fàbregas	
7	diumenge	Fàbregas	
8	dilluns	Viayna	
9	dimarts	Dominguez	
10	dimecres	Riera	
11	dijous	Ocata	
12	divendres	Fàbregas	
13	dissabte	Viayna	
14	diumenge	Viayna	
15	dilluns	Dominguez	
16	dimarts	Aymar	
17	dimecres	Ocata	
18	dijous	Viayna	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

h o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o inicials. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ELECCIONS MUNICIPALS MAIG 2015

Abans de res, gràcies per si algú vol llegir aquest escrit. Sóc Rosa Fló; he escrit diverses vegades en aquesta revista de Gent del Masnou, que ens permet donar la nostra opinió de certes coses que passen en el nostre poble, del que ens agrada, preocupa o ens desagrada com és aquest cas.

En el carrer de Santiago Rusiñol, número 8, un garatge que s'està transformant en un oratori mesquita. A l'any 2011, a principis de l'estiu, el regidor de cultura ens va reunir els veïns d'aquest carrer a l'Espai d'Ocata i ens va dir que estiguéssim tranquils perquè aquest oratori **no es faria**, perquè corrien els rumors que es faria aquesta activitat en aquest local, no adequat pel lloc, en un carrer on hi ha molt de trànsit, amb una vorera d'un metre, cosa que suposava un augment de trànsit de persones ja que es reuneixen sis vegades al dia i el dissabte i el diumenge serveix per a escola dels seus fills.

És igual la nacionalitat i del país que siguin, el lloc no és l'adequat.

Els van buscar un altre lloc que era més adient, **però no els va agradar** perquè no era tan cèntric.

A l'any 2012, sobre el mes de setembre, l'Ajuntament tenia l'expedient fet per tan-

car aquesta activitat, per què no ho van fer? Van tenir por o què? **La Llei ha de ser igual per a tothom**, i si no que algú del poble intenti obrir una activitat sense permís municipal a l'igual que ells. Altres poblacions, com Premià de Mar, Badalona i Reus els han tancat el local per no tenir els permisos municipals.

Ara ja estan fent les obres per adequar el local en oratori.

Jo, i suposo que **molta gent, sobretot els del veïnat, no haurien d'anar a votar aquests polítics** que no mereixen la nostra confiança, dient-nos sempre que sí que tancarien el local per posar-los en un altre lloc més adequat. Estem molt decebuts dels polítics que formen el nostre Ajuntament, ja que durant molt de temps ens deien que sí, fins a l'octubre de l'any 13.

Perquè jo i, per descomptat, espero que molta més gent siguem conscients que les persones que ens estan governant no són de fiar. Moltes gràcies.

Rosa Flo Brugués

FALTA UNA BARANA

Sr. Director

En el poliesportiu hi ha unes escales que comuniquen amb la pista que no tenen cap barana. Això fa que les persones grans que anem a fer gimnàstica ens trobem

amb dificultats. Moltes vegades fins i tot hem d'acabar recolzant-nos a la paret. Imagineu les persones que pateixen vertigen! Corren perill de caure. Per això suggeriríem als responsables del poliesportiu la necessitat de col·locar una barana en aquest punt.

Montserrat Valdepera
Roig

RESPOSTA AL SR JORDI BALLBÉ MARIÑOSA

Sr President,

Un cop llegida la carta del Sr. Jordi Ballbé Mariñosa el passat mes d'abril 2015, en el butlletí Gent del Masnou, núm. 330, m'ha sorprès amb indignació i preocupació el contingut del seu text i voldria donar la meua opinió.

Aquest article publicat informa d'unes operacions immobiliàries contra la meua persona i la meua família del tot incertes i sense contingut provatori. M'acusa, suposadament, de ser el cervell d'una operació immobiliària fraudulenta per la compra-venda d'uns apartaments de la localitat de Port del Comte que afecta sis persones per adquirir uns apartaments amb unes hipoteques que, segons el Sr. Ballbé, no van arribar a firmar mai.

La realitat dels fets, com es demostrarà en el seu moment oportú, és que jo únicament vaig fer d'intermediari entre el Sr. Jordi Ballbé Mariñosa i el Sr. Ballbé Anglès amb una empresa venedora per adquirir uns apartaments a peu de pista de Port del Comte com a inversió turística, desconeixent qui són les quatre persones a qui fa referència en els articles i la pàgina web.

El Sr. Ballbé sempre ha estat

interessat a col·laborar amb mi per a la venda d'immobles, i així ho demostren diversos correus electrònics entre nosaltres, de novembre 2012, que no puc reproduir per aquest mitjà, però que estan a disposició de qualsevol persona que hi tingui interès, on el Sr. Ballbé em demana col·laboració per poder vendre un apartament de la seva propietat, situat al carrer Sant Miquel; per tant, és del tot incoherent que ara em vulgui acusar infundadament d'una operació que desconec i de la qual no sóc el responsable, com es demostrarà en el seu moment oportú.

En aquest article, així com en la pàgina web que ha muntat el Sr. Ballbé per desprestigiar la meua persona així com la meua família, expressa gran quantitat de mentides on informa de determinats fets que només ens poden perjudicar tant a nivell personal com professional. Afirma que hi ha sis persones implicades en aquestes operacions immobiliàries

Actualment els meus advocats estan treballant per evitar que això pugui passar, cosa que comportarà haver d'obrir un procediment penal contra el mateix Sr. Ballbé per un suposat delictes d'injúries i calúmnies, intimitat personal i familiar, pròpia imatge, revelació i divulgació de secrets professionals; aviat informaré de la seva evolució en aquest mitjà, tot pregant de no fer cas a les acusacions formulades contra la família Humet Llinàs fins que no es demostrï el contrari.

Atentament.

Miquel Humet i Llinàs

Continua a la pàgina 9

Inhotim i Sabará

Joan Maresma Duran

Per Setmana Santa vam estar tres dies a l'estat de *Minas Gerais* on el camp base era la seva capital, *Belo Horizonte*. A partir d'aquí ens vam moure només cap a dos llocs.

L'*Inhotim* és la seu d'una de les més importants col·leccions d'art contemporani de *Brasil* i és el centre d'art més gran a l'aire lliure d'*América Llatina*. Es troba a uns seixanta quilòmetres de la ciutat de *Belo Horizonte*. Aquest lloc va ser inaugurat el 2004 amb diners públics i privats per mantenir la col·lecció de *Bernardo Paz*, empresari lligat al ram de la siderúrgia i dels minerals, que fa vint anys va començar a donar obres de la seva col·lecció d'art modernista –on hi havia obres de *Portinari* o de *Di Cavalcanti*– i que es troben ara a *Inhotim*.

El museu a l'aire lliure es localitza dins el bosc anomenat *Mata Atlântica* i ocupa unes 100 hectàrees on hi ha jardins, galeries, edificis, llacs, algun rierol i un jardí botànic.

Aquí es poden veure treballs que van des de la dècada del setanta fins a

Sabará

l'actualitat. Són més de 400 obres d'artistes brasilers i estrangers com *Tunga*, *Hélio Oiticica*, *Doug Atkem* o *Yayoi Kusama*. Alguns noms em sonen; la majoria, no obstant, em són totalment desconeguts...

Moltes vegades no sé pas què dir sobre art. I molts no ens atrevim a dir el que pensem. Algunes persones creuen que no tenen gust i que més els val callar i repetir el que diu la televisió o la premsa. Jo també he suportat com qualsevol aquest morrió, però ara mateix l'únic que em val és el que m'emociona i el que m'emociona és personal i intransferible.

Inhotim em va semblar un lloc encantador i agradable. Amb obres que realment em van agradar, que em van emocionar a l'interior de pavellons ben bonics. D'altres obres em van semblar fora de la meua comprensió i no em van emocionar gens. A mesura que passen els anys entenc menys el món i molt menys l'art modern. Simplement puc dir que m'agrada o que no m'agrada.

L'endemà vam anar a *Sabará*, una petita ciutat situada a uns trenta quilòmetres de *Belo Horizonte*. El poble va sorgir a final del segle XVII i està unit a la descoberta d'or a la regió.

El barroc va arribar al *Brasil* amb retard, a final del segle XVII, quan aquí es vivia l'anomenat *Ciclo do Ouro*, període en el qual la descoberta d'aquest metall preciós a *Minas Gerais* –literalment *Mines General*– va transformar la regió en un important centre econòmic. I aquí, en aquesta petita ciutat vam poder visitar

diferents temples ricament ornamentats, on les naus, els altars i el púlpit eren decorats amb extravagància, recoberts per espirals i angelets de cabell ros arrissat.

Algunes esglésies em van semblar fantàstiques. A d'altres es notava que se'ls va acabar el pressupost i la decoració era gairebé inexistent. Però totes em van emocionar i la petita ciutat de *Sabará* em va semblar un lloc entranyable, lloc de carrers deserts i persones amables. Lloc on, per un instant, torna el desig de viure a una altra velocitat.

Sabará NS Concepció

PD. La mare en fa 82 el dia 17. Moltes felicitats. I molts ànims i molta força per a l'amic Jordi Pons.

Inhotim Edgard De Souza Dor De Cabeça

Inhotim Casa del Llac

Inhotim True Rouge Tunga

h o ù s t a s i a
o h e r t a
Ve de la pàgina 7

COM US HO FEU?

Resulta sorprenent les dificultats que ocasiona la manca de penjadors en els lavabos públics. Sempre em pregunto com s'ho deu fer l'altra gent quan porta una bossa de mà, un abric, un cistell... Suposo que, mentre fan la feina, deuen aguantar la bossa amb les dents o penjen la roba d'abric al dispensador de paper o al pom de la porta, tot desitjant que ningú no faci un intent d'obrir la porta movent el pom, cosa que

comporta que la bossa o la roba vagi per terra, sovint perfumat o humit d'un líquid misteriós. És clar que si el terra és net sempre queda el recurs de buscar un raconet per deixar-hi les coses. Us pregunto com us ho feu quan aneu a moltes de les instal·lacions de l'Ajuntament: Els Vienesos, el mercat... o altres lavabos d'instal·lacions comercials. Ajudeu-me.

No seria una bona ocasió que l'Ajuntament promogué o obligués a tenir un penjador a tots els lavabos públics del municipi? El pressupost potser és prohibitiu, al voltant 1,5 € per

lavabo, però jo crec que val la pena.

Atentament

JBV

**ELECCIONS AL
SECRETARIAT
NACIONAL DE L'ANC
AL MASNOU**

El proper dissabte 9 de maig es faran les eleccions al **Secretariat Nacional de l'ANC**. Si sou membres de ple dret de l'Assemblea Territorial del Masnou, podeu votar el dissabte 9 de maig de 10 a 14 a l'Espai Casinet, c/ Barcelo-

na, 5. I a tots els simpatitzants i col·laboradors/es, si veniu a quarts d'1 us convidem a fer un vermutet.

També dir-vos que s'han de renovar alguns dels nostres representants comarcals. Si voleu conèixer les seves propostes, **el dimarts 5 de maig** es farà una presentació **als Vienesos** a les 8 del vespre.

Us anunciem que el mateix dissabte dia 9 hi haurà parada a la pl de la Llibertat, podeu renovar la vostra estelada per 1 €, si porteu la vella. Us hi esperem!

Assemblea Nacional Catalana
Al Masnou decidim

Per Sant Joan, amb la flama del
Canigó, posa l'estelada o
senyera al balcó

I RECORDA-HO... NO LA DESPENGIS

assemblea.cat

**Al Masnou
I Decidim!**
2 0 1 5

**Cursos de teatre per
a totes les edats
Vine-hi i... actua**

627 630 082 (Oriol) · 676 334 144 (Aina)

Curset trimestral de ioga

Els dimarts de 2/4 de 8 a les 9 del vespre
meditació, respiració i relaxació.

Inscripcions a GDM Tardes de feiners de 6 a 2/4 de 9

Més informació 607 74 74 99

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Et proposem de venir a cantar a la *Coral Xabec*; hi seràs ben rebut.

Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o com a contralt.

Anima-t'hi i vine a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Històries de la vila

Joan Muray

IMATGES... amb HISTÒRIA - i 8 –de fa entre 100 i 130 anys–

Per l'abril de l'any passat començarem aquesta tongada de cinquanta *imatges... amb Història*, de fa entre 100 i 130 anys, recollides de postals d'aquells temps, tal com férem ja amb unes altres de fa cinquanta anys, les quals serviren per fer una exposició. Aquestes seguiran la mateixa finalitat. Les hem anat veient de mica en mica i amb les degudes explicacions, per fer-ne, més endavant, una exposició, que, com l'altra, comptarà amb imatges actuals per poder comparar la transformació soferta pel Masnou. Si a l'anterior, amb només cinquanta anys de diferència, el contrast era força evident, imagineu-vos amb aquestes. Segurament hi haurà llocs que amb prou feina sabrem on eren.

Les que veurem en aquestes històries, les darreres d'aquesta sèrie, corresponen a la part d'Ocata les tres primeres, però les dues últimes no són, com també va passar a l'anterior recull, ni tan sols de la nostra vila; però, com aquelles, d'indrets molt vinculats a ella, com són l'ermita de Sant Mateu, al turó d'aquest cim, el més alt del Maresme, amb 499 metres, i una altra del mateix indret, però mirant cap al nord, la masia de Can Riera.

Ambdós indrets, tot i pertànyer al municipi de Premià de Dalt i estar a sobre del de Teià, els masnovins els tenim en molta estima, ja que, especialment a l'ermita, hi hem fet i hi fem sempre excursions, festivitats i fins i tot casaments.

Anem, doncs, a descobrir-ne els ells i ells d'aquestes darreres imatges, són:

CARRER DEL RASTILLO

És l'actual carrer de Jaume I. El seu nom prové d'un *rastillo*, mot castellà que en la nostra llengua seria tanca, tanca que hi havia al xamfrà del torrent de Riquers o antic Camí de Teià, on ara hi ha la part nova del Col·legi de les Escolàpies. Aquest *rastillo* s'hi féu per tancar el bestiar del Corral o Escorxador Municipal mentre reposa-

va abans de matar-lo o escorxar-lo. D'aquest escorxador ja se'n féu un relat en unes històries anteriors. Aleshores, cap al 1914, es féu, doncs, aquest segon escorxador, que la gent d'abans en deia (mal dit) el *mataderu*, i la tanca, per tant, també era de la mateixa època. A la imatge el veiem pel final del carrer, al sector d'Ocata, tocant al torrent d'Asa (ara avinguda de la Mare de Déu de Núria). Hi podeu observar que no hi havia cap problema per aparcar. L'únic vehicle que s'hi veu és la tartana de l'empresa de cafès De Bray, que anava a repartir cafè un cop per setmana per les cases, així com sucre i galetes. I, parlant de galetes, cal dir que més avall de la imatge, a can Curell dels carros, n'hi havia una d'aquestes fàbriques de galetes de *barco* o de mariner, que aquests consumien en les llargues travessies, ja que aquesta menja no es fa malbé. Fixeu-vos que només hi ha

cases a la part de muntanya; al davant seu només hi ha les tanques de les eixides de les cases del carrer del davant. Hi havia en aquestes, com veieu, una (i encara se'n conserven) construcció que pot semblar una xemeneia, però que en realitat és un dipòsit per a l'aigua. Quasi totes les eixides tenien una porta per sortir al carrer del darrere. Una altra particularitat que tenien les cases aleshores, no sols les d'aquest carrer, és que moltes cases tenien (i moltes tenen) unes guies al costat de la porta, era per al batiport, tanca que es posava quan plovia molt per privar d'entrar a la casa l'aigua de la pluja.

CARRETERA, AL SECTOR DEL C/ SANT JERONI

Aquesta imatge del veral d'Ocata pot fer tornar *xeix* al qui cerqui on era el carrer de Sant Gregori, que al Masnou sembla que mai no ha existit. La solu-

ció és que el nom del carrer, a la postal, està equivocadament, és realment el carrer Sant Jeroni. Hi veiem la carretera, de sorra naturalment en aquell temps. Les cases que veiem van des del torrent d'Asa (ara Mare de Déu de Núria) fins més o menys al bar de Ca la Ferrera. El carrer Nou (ara Joan Maragall) encara no existia, allà ja era final de poble. La primera casa, de quatre plantes, amb finestres i balcons a tres carrers, denota que devia ser una casa important, ja que, a més a més, el solar que dona al torrent és un jardí de la mateixa casa, amb una important portalada (que el pal ens tapa). Seguint cap a llevant, la tercera casa és el conegut i popular Cafè la Penya, encara vigent. Segueixen altres cases i uns espais buits, que eren els patis de les cases del carrer del darrere, l'actual carrer del Bergantí Caupolican. La darrera casa devia ser l'esmentat cafè.

INSTITUT PEDAGÒGIC

Aquest institut, també centenari, estava situat a l'actual carrer de Fontanills (ara hi ha un mastodòntic bloc de pisos) i el dirigia el mestre Joan B. Lleonart. A la imatge hi podem veure els alumnes, més d'una vintena, en una terrassa de l'edifici. De tots aquests alumnes, a més de masnovins, són alguns força coneguts. Entre els més populars hi ha: Josep Ventura (de can Targa), dels Villà n'hi havia quatre, dels Bierge tres germans, dels

Estapé en Pau i en Fidel, Tomàs Maristany, Francisco Pagès (Ceset) i d'altres cognoms masnovins com: Martí, Pagès, Bertran, Subirà, Vidal, etc. El gran espai construït d'aquest edifici, posteriorment a l'extinció de la funció pedagògica, fou remodelat i convertit en torre d'estiueig, essent el seu propietari el comte de Santa Maria de Pomés. Després, abans de convertir el seu espai en pisos, va tenir una altra funció, fou Caserna de la Guàrdia Civil al Masnou, abans que aquesta passés a la nova caserna de prop de can Jordana.

ERMITA DE SANT MATEU

Tal com dèiem al començament, aquesta ermita pertany al municipi de Premià de Dalt, però per estar relativament a prop i tenint un dels seus antics camins per la vila de Teià, sempre ha estat com molt propera.

És d'estil romànic del segle XII, tot i que documentada ja com a ermita l'any 993. Fou reconstruïda a partir del 1498 i se n'escapçà un tros que correspondria al sector del davant, on hi ha la mena de placeta entre les escales i la façana actual; aquest fet la deixà com un xic desproporcionada respecte a la mesura de l'absis. En aquesta reconstrucció se li afegí el campanaret en forma d'espadanya, però posada a la inversa, segurament perquè el so de la campana s'escoltés des d'on interessava. És d'una sola nau amb absis i volta de canó. Al seu costat hi ha l'antic habitatge dels ermitans, documentats dels segles XVI al XVIII. En altre temps també rebé el nom de Sant Mateu del Bosc. Tant l'ermita com els terrenys que l'envolten pertanyen a la masia de Can Riera, que es troba a uns cinc-cents metres. Actualment, al seu davant s'hi ha

col·locat un rètol informatiu, al qual es veu aquesta mateixa imatge, i es pot comprovar per ella que en els cent anys passats des que fou feta com han crescut les alzines que té al davant.

CAN RIERA, A SANT MATEU

Important masia que corona, junt a l'ermita, el turó de Sant Mateu. Està situada de cara a mar i té un domini visual impressionant. De caràcter senyorial donat per la seva façana principal del segle XVII. Tota ella envoltada d'un mur a tall de muralla, oberta per dos portals, un a cada banda, dedicats a Sant Josep i a Sant Antoni, que hi són representats amb rajola de València. La masia té quatre cossos

amb teulades a dues vessants, tenint a més dos cossos adossats a les dues bandes, amb l'escut de la casa. A més, el de l'esquerra té una porxada de quatre arcades. Al davant hi tenia l'era i una esplanada rectangular. A la façana hi podem veure els baixos amb la porta de dovelles i finestres, i al primer pis diversos balcons, sobre els quals hi ha les finestres de les golfes. Tot coronat per un rellotge de sol i a sobre la capçalera barroca amb gerrets de terra. Abans per accedir a l'ermita s'havia de passar pel pati de la masia, ara s'hi pot accedir per un camí que hi mena sense passar per la casa.

Amb aquesta imatge cloem les vuit històries dedicades a llocs, indrets i/o cases les vistes de les quals foren

fetes ara fa entre 100 i 130 anys. Fotografies que, com l'anterior recull de només 50 anys, serviran per a una propera exposició, a la qual aquestes

imatges centenàries aniran degudament acompanyades per fotografies fetes al mateix indret que les antigues.

RETRE HOMENATGE

Carles Maristany

Pompeu Fabra diu en el seu diccionari: És la cerimònia solemne amb què un home reconeix que és el vassall d'un senyor i li promet fidelitat.

Acta de submissió, de respecte, de veneració envers una persona. Homenatjar: Retre homenatge (a algú).

Em plany diferir d'opinió i no trobo adient aquests homenatges que els governs, cercant un lluïment, un voler quedar bé, han retut a les nombroses víctimes de l'avió estavellat contra un rocam dels Alps Francesos, obra d'una ment malaltissa i trastocada.

Tots els familiars, companys i amics mereixen el nostre condol i tenir-los presents en els nostres prec; manifestar rebuig a les accions que provoquen resultats tan irreparables i funestes és de justícia.

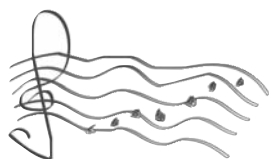
Les cent cinquanta víctimes es mereixen, en aquell minut de silenci que algú proposa (abans s'hi resava

un Parenostre), que fem l'esforç de fer nostra l'angoixa d'aquell lapse transcorregut, tan breu com terrible, en el qual el pilot Comandant bregava per obrir la porta de la cabina de comandament i que s'hi resistí fins a complir-se el desastre provocat.

Crec que en aquest cas, l'homenatge no és correcte adreçar-lo a les víctimes sinó als voluntaris, a les persones que han aplegat les restes de l'aparell estavellat, aquelles que, buscant la caixa negra, n'han trobat una

de toràtica i han ajuntat les peces del cos humà, com si fos un puzle macabre, per identificar-lo. Una àrdua tasca, impagable... I a la Creu Roja, als metges, psicòlegs, pilots d'helicòpters, muntanyencs i d'altres persones qualificades i a la munió d'altres que la meva ploma oblida sense jo voler-ho.

Les víctimes es mereixen... una altra cosa!

escola de música

Emma Calvo

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou 93 540 86 96 · 630 16 33 26

Cròniques

Presentació d'un nou llibre de Joan Muray

Salvador Maluquer

Aquest any, al Masnou, la celebració del Dia del Llibre començà anticipadament el 18 d'abril amb un esdeveniment especialment rellevant per als masnovins. En efecte, el nostre conso-ci, historiador i amic Joan Muray ens obsequià amb la presentació de la tercera sèrie de les "Històries de la Vila... del Masnou", que abasta de juny de 2005 a juliol de 2014 i complementa així les que, en els dos volums precedents, van des d'agost de 1987 a maig de 2005.

L'acte tingué lloc al local de Gent del Masnou i començà amb unes breus paraules del President, Joan Casals,

en merescuda lloança a la personalitat i a la tasca, constant, erudita i planera de Joan Muray.

A continuació, el contingut del llibre fou glossat pel seu prologuista, Esteve Pujol, que amb inconfusible estil i amable ironia va fer les delícies del nombrós públic.

En darrer lloc, l'autor mateix comentà breument alguns aspectes de l'obra així com l'agrupació de les històries per temes, tal com ja havia fet en els dos primers volums.

El llibre, amb quasi 400 pàgines, està bellament editat i, a més de l'índex de temes, inclou un útil i exhaustiu índex onomàstic.

Un llarg aplaudiment tancà la sessió i els assistents formaren una llarga cua en espera d'aconseguir la signatura d'en Joan, que passà una bona estona estampant dedicatòries ben personalitzades.

Restem a l'espera de noves publicacions del nostre savi i bon amic, que, de segur, no tardaran.

Cròniques

Vint-i-sis anys de la Sala d'Art de GDM

—Exposició amb un recull de les obres que hi han passat—

Joan Muray
Vocal de Cultura

El passat mes de febrer la nostra Sala d'Art va complir els vint-i-sis (26) anys de la seva inauguració, com així pel gener, també deenguany, l'entitat ha complert els trenta (30) des que fou fundada.

A causa de la programació no fou possible fer coincidir l'exposició i la data exacta, per això ara hem volgut dur a terme l'exposició commemorativa.

Ho fem amb vint-i-sis obres, tantes com anys celebrem, tot i que el nombre d'exposicions fetes al llarg d'aquests anys passa de les cinc-centes (500). Un elevat nombre ja al nostre haver.

Hi han passat artistes locals, barcelonins i de l'Estat, així com fins i tot més d'un de terres tan llunyanes com el Brasil.

Com podeu imaginar, compaginar un programa commemoratiu d'aquestes característiques és molt difícil, i més si els artistes són de terres llunyes, i que amb alguns d'ells fins i tot se n'ha per-

dut el contacte.

Per això hem tirat pel dret i hem escollit obres d'artistes que teníem més a mà. S'ha escollit, entre altres, una obra col·lectiva titulada "El Masnou de 1846", que sis pintors locals feren per a l'entitat amb motiu de l'exposició commemorativa dels 175 anys de la independència municipal, que són Josep Igual, Joan Pinós, Frederic Burnat, Domènec Piferrer, Francesc Navarro i Rosa M. Miralles. També hi haurà obres de Clara Pi, Manuel Millet, Ruggiero Selvaggio, Núria Illas, Rosa M. Bertran, Joan Comellas, Josep M. Martínez, Berché, Josep Casas, Marta Castro, Ferran Leonart, Maria Lara, Margarida Trost, Francesc Estall, Ima Millet, Fina Peig, Calet (Joan Casals), Fèlix García, Glòria Ferrero i Joan Muray.

Com veieu, un ampli ventall d'artistes, majoritàriament locals, però de tècniques ben diverses, que van des del dibuix a la fotografia, des de l'oli a l'aquarel·la, de l'escultura de ferro a la talla de fusta, fins a la ceràmica.

Aquesta mostra, la podreu veure **des del 25 d'abril al 21 de maig**.

Cròniques

LA CORAL XABEC

CANTA RAMS

Esteve Pujol i Pons

Ja fa més de vint anys que la Coral Xabec canta en la celebració litúrgica del Diumenge de Rams. I en aquest 2015 no hi vam faltar; la Parròquia de Sant Pere ens hi va convidar. Cantaires i músics hi vam ser, sota la direcció de la Montserrat Llagostera... com fa més de vint anys. Tots plegats, vint anys més grans; la il·lusió, vint anys més jove! Ei, que amb això no vull pas dir que no hi hagi cares noves a la coral.

Quan la processó de palmes i llores entrava a l'església, símbol de la Nova Jerusalem, entonàvem el cant de pelegrinatge *Locus iste*, d'A. Bruckner, *Déu ha construït aquest lloc com un senyal de gran valor, sense defecte*.

Després de la primera lectura un salmista de la Coral va cantar el salm 21, del qual tota l'assemblea repetia les primeres paraules, *Déu meu, Déu meu, per què m'he abandonat?* Mots que tornariem a sentir posats per l'evangelista Marc en boca de Jesús a la creu. Justament, com a preludi de la lectura de la Passió, vam cantar una altra de les set paraules, *Pater, dimitte illis*, de F.J. Haydn, *Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan!* Intercalats en la lectura bíblica, un fragment de la *Messe in G* de F. Schubert, *Kyrie eleison*, i un altre fragment del Credo, *Crucifixus etiam pro nobis*. Havent acabat, el coral de J.S. Bach *A Vós vull acostar-me*.

Durant la presentació de les ofrenes, l'orquestra va fer-nos escoltar la música d'una altra de les Set Paraules de F.J. Haydn; instants de calma, de pas relaxat cap a la pregària eucarística. El *Sanctus* de la *Messe Brève à 3 voix*, de T. Dubois, va sonar amb joia com un ressò del clam secular d'aquest diumenge, *Hosanna, hosanna! Benedictus qui venit in nomine Domini! Hosanna!*

En la fracció del pa, la lletania de l'*Agnus Dei*, de la mateixa missa de T. Dubois, suplicava a l'Anyell immolat misericòrdia i pau. Per als processionals de la comunió, Ch. Gounod ens ofería el motet *Tota pluchra es*; i W.A. Mozart, l'*Ave, verum*.

I al comiat d'aquesta eucaristia dominical, portal de la Setmana Santa d'enguany, era l'esplendent *Canticorum iubilo*, de G.F. Händel, com un fermall d'entusiasme, ressò dels jerosolimitans que van augurar triomfs pasquals al Natzarè.

Aquest darrer cant, el vam repetir a les escales del temple; en va quedar constància a la fotografia, ritual anual del Diumenge del Ram. Tots plegats, vint anys més grans; la il·lusió, vint anys més jove!

Cròniques

TROBADA INFORMATIVA DE PARTITS

Aina Ripol
vocal d'acció cívica

El passat 26 d'abril al local de Gent del Masnou va tenir lloc una taula informativa amb l'objectiu que els representants dels partits polítics que es presenten a les properes eleccions municipals poguessin presentar part del seu programa electoral en relació a uns punts proposats per la nostra entitat.

Els temes proposats per Gent del Masnou eren els següents:

- **Cultura** (objectius per a la promoció de les arts i usos de la casa de cultura);
- **Seguretat** (pla d'actuació en cas d'emergència, programa de seguretat ciutadana i policia local);
- **Serveis Socials** (atenció a la gent gran, a la infància i al nouvingut, i programes en relació a la violència de gènere);
- **Pla urbanístic** (model del pla i actuacions de regeneració urbana);
- **Educació** (escoles bressol i menjadors escolars).

L'acte va estar moderat pel senyor Manel Rossell, que el va conduir de forma àgil i eficaç. L'ordre de les intervencions es va decidir en un sorteig previ a l'inici de l'acte en el qual van estar presents tots els ponents.

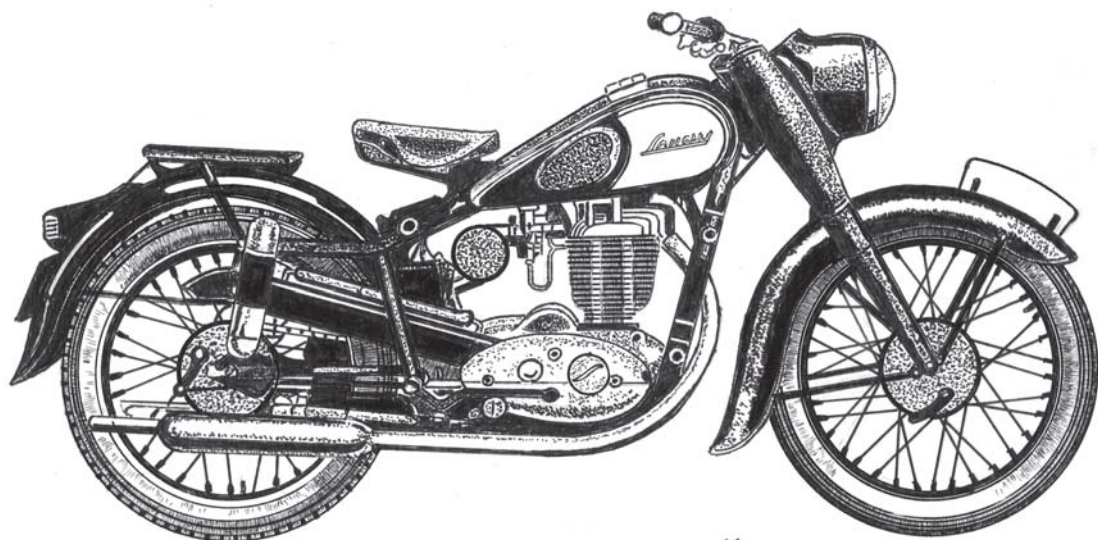
Finalment, l'ordre de les intervencions va ser el següent:

1. **C's** (Ciudadanos): el ponent va ser el senyor Frans Avilés, cap de llista de l'organització.
2. **CiU** (Convergència i Unió): presentat pel seu cap de llista, el senyor Pere Parés, actual alcalde de la vila.
3. **PSC** (Partit dels socialistes de Catalunya): representat pel seu cap de llista, el senyor Ernest Sunyé.
4. **ICV-EUiA** (Iniciativa per Catalunya Verds, Esquerra Unida i Alternativa): representat pel senyor Màxim Fàbregas, cap de llista de la coalició.
5. **CUP** (Candidatura d'Unitat Popular): representada per la cap de llista, la senyora Sandra Miras.
6. **PPC** (Partit Popular de Catalunya): que va ser representat pel senyor Federico de las Heras, el seu cap de llista.
7. **ERC-Acord pel Masnou** (Esquerra Republicana de Catalunya-Acord pel Masnou): representat pel seu cap de llista, el senyor Jaume Oliveras.

Tots els ponents es van cenyir als 15 minuts de què disposaven i van fer unes exposicions que van satisfer molt el nombrós públic assistent al qual agraïm la presència.

“SANGLAS”, LA MÍTICA MOTO CATALANA

Josep Condeminas

Fa anys vaig conèixer el senyor Martí Sanglas, el més gran dels dos germans fundadors de la marca, però no en l'àmbit del món de la motocicleta. El senyor Martí era un home alt, reposat, seriós, de tracte molt educat i la veritat és que poques vegades vam comentar la seva activitat com a fabricant de motos. Ara, però, he tingut l'oportunitat de conèixer la història d'aquesta marca i, situats en els seus inicis, recent acabada la guerra civil, s'ha de reconèixer que va ser un verdader repte a la força de voluntat i entusiasme característics dels autèntics emprenedors.

La idea de fabricar motocicletes, però, va ser del pare dels germans Xavier i Martí Sanglas, un pròsper comerciant amb bon ull per als negocis i que va preveure que la societat de la postguerra necessitaria un mitjà de transport, amb la qual cosa va animar els fills que busquessin el seu futur al món de les dues rodes. Tots dos germans, ambdós enginyers industrials, després de recopilar tota la informació possible dels principals models britànics i alemanys, es van proposar fabricar una motocicleta amb la millor tecnologia del moment, quasi una utopia en aquella mísera Espanya de postguerra. A l'any 1944 van concloure un

prototip. Les proves van resultar satisfactòries i van fer-ne la presentació a la Fira de Mostres de Barcelona de l'any 1945, model que va despertar un gran interès. La seva fabricació en sèrie, però, presentava greus problemes, no sols per l'escassetat de materials i per l'aïllament internacional del país, sinó també pel govern autàrquic del dictador, al qual resultava impossible realitzar importacions. Amb aquestes mancances, però, va néixer el primer model, la mítica Sanglas 350.

La situació era tan precària que van haver d'utilitzar l'alumini de plats, cantimplors, coberts i parament de cuina excedent de l'exèrcit i, quan tenien coneixement d'algun accident aeri, corrien al lloc per comprar les restes aprofitables de l'avió. Fins a l'any 1963, els tallers Sanglas van fabricar diverses versions de la monocilíndrica 350. Malgrat l'escassetat i pobra qualitat de les matèries primeres dels primers models –fins i tot algunes unitats es venien sense rodes–, el motor era tècnicament brillant i es va mantenir sense canvis de rellevància durant molts anys. Encara que les motos Sanglas sempre van ser més cares que les dels seus competidors, el contracte obtingut de diversos cossos policials, sobretot de la Guàrdia Civil,

va assegurar l'estabilitat de la marca, ja que fabricava sobre comanda, de tal manera que totes les motocicletes estaven venudes abans de sortir de fàbrica, excepte una petita quantitat destinada al mercat particular. Sanglas sempre va ser fidel a la moto monocilíndrica de quatre temps, encara que també van ser conscients que s'imposava la moto bicilíndrica, més ràpida i més barata i, per tant, van dissenyar una petita moto plegable. La idea semblava bona, però requeria una gran inversió. Van intentar buscar capital estranger, però no l'aconseguien i, finalment, desestimaren el projecte. Naturalment, al llarg dels anys van crear nous models, alguns amb molt d'èxit, però sempre basats en el disseny bàsic.

El 1981 Sanglas va ser absorbida per la Societat Espanyola de Motocicletes (SEMSA) sota control de la marca Yamaha del Japó. El model S400Y amb motor Yamaha va ser l'últim model que va portar el logotip Sanglas, ja que al 1989 SEMSA va desaparèixer per donar pas a Yamaha Motor Espanya.

Font consultada: La revista "Grandes Motos Clásicas" de Altaya.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

SAPORE, SAPORE

Comencem el mes tot anant a Lleida. De l'1 al 3 de maig, en el marc de la 26a Fira de Títelles, té lloc la 15a **Fira del Llibre de les Arts Escèniques** (Espai PRO, Pl. de l'Hort de Santa Teresa, 1). 7 de maig (fins al 31 d'octubre). Comença l'exposició "**Apel·les Mestres** (1854-1936), artista complet i home polièdric" a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB, Casa de l'Ardiaca, c/ de Santa Llúcia, 1). Dibuxant, escriptor, músic, fou autor teatral de, per exemple, *La rondalla de l'amor* (1910), *Liliana* (1911), *L'estiu de Sant Martí* (1912), *Mascarada* (1915), *Niu d'àligues* (1917) i *Blanc sobre blanc* (1924). Moltes de les seves obres líriques i dramàtiques foren musicades (E. Granados, Amadeu Vives, Enric Morera). 21 de maig. **Taula rodona** al Teatre Nacional (TNC) amb Josep Anton Benach, Montserrat Carulla, Josep Anton Codina, Guillermina Deu, Feliu Formosa i Julieta Serrano; ens parlaran de les seves primeres aproximacions al món dels escenaris, en l'època del primer franquisme (18.30 h).

22 de maig. 15a **Mostra de Teatre als instituts de Mataró**, al Teatre Monumental (c/ de la Riera, 169). Pere Anglas ha escrit una dramaturgia especial per a l'ocasió que parteix de la figura de l'heroi i de la percepció que en tenen els alumnes. **Herois** està formada per les peces *Antígona*, *Blanc i negre*, *El candidat*, *La musa i Lluny d'aquí*.

Per als amants de la sarsuela, el dia 25 *El huésped del sevillano* aterra al Foment Mataroní.

Excel·lents crítiques per a l'espectacle del Lliure *El curiós incident del gos a mitjanit*, a partir de la novel·la homònima de Mark Haddon adaptada per Simon Stephens, que dirigeix Julio Manrique i que ha traduït de l'anglès Cristina Genebat. A Gràcia, fins al 24 de maig. 3-4-5 de juny. **Moisès Maicas** –indica culturamataro.cat– dirigeix la punyent *Psicosi 4:48* de **Sarah Kane** (1971-1999; 28†) a AKA Perruquers (Baixada de les Escalates, 6) a **Mataró**, a les 21 h., amb interpretació d'Anna Alarcon.

No podem tancar el mes sense felicitar l'autora teatral masnovina **Elisenda Guiu** (Barcelona, 1974), que ara fa poc ha publicat un nou text teatral seu, *Explica'm un conte* (1a edició, febrer del 2015), a la tarragonina Arola Editors (Col·lecció Textos a Part, núm. 140); una obra dramàtica per a tres intèrprets, d'ambientació hospitalària, servida amb sinceritat i concisió, que remarca el poder i la valentia del perdó. Bravo!

Però tampoc no podem cloure'l sense expressar la nostra grandíssima tristor perquè la mítica, històrica, excel·lent i estimadíssima **Llibreria teatral Millà** tanca. El carrer de Sant Pau, a tocar del Liceu, perd un arxiu teatral riquíssim. Barcelona i la història del nostre teatre català, mitja ànima.

La cuina de l'Antònia

El cullerot

Pollastre a la cervesa

Ingredients

1 pollastre d'1,5 a 2 quilos, oli d'oliva, 1 llauna de cervesa, 2 cullerades grans de salsa barbacoa, 1 bitxo sense llavors, 1 manat de cebes tendres tallades i julivert fresc

Per arrebossar el pollastre

"combinació recomanada":

1 cullerada gran de pebre fumat, de pebre caïena, i de fonoll, julivert ben trinxat, 1 cullerada petita de comí, 1 o 2 bitxos secs, 1 pessic de sal, 1 cullerada gran de pebre negre en gra i una de sucre morè

Preparació

Escalfeu el forn a 200°. Traieu el pollastre de la nevera.

Trinxeu la "combinació recomanada" i arrebosseu-ne el pollastre com si li fessiu un massatge. Obriu la llauna de cervesa i traieu-ne dues terceres parts. Inserteu la llauna, amb el terç de la cervesa, a la cavitat del pollastre (mireu la fotografia) i... cap al forn! Deixeu-l'hi prop d'hora i quart fins que estigui enrossit i ben cuit. Per verificar-ho punxeu la part més prima de la cuixa. El suc que en surti ha de ser clar. Un cop fora, amb un pinzell de silicona, que va millor, pinteu el pollastre amb la salsa barbacoa i poseu-lo 10 minuts més al forn. Mentre s'acaba de coure, tal·leu ben finet el bitxo, les cebes i trenqueu les fulles de julivert. Quan el tingueu a punt, traieu amb compte la llauna de cervesa i, a mesura que l'aneu tallant per servir-lo, escampeu-hi per sobre el bitxo, el julivert i les cebes.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Al Dr. Joan Veny Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

Joan Muray
Vocal de Cultura

En primer lloc, rebeu, en nom propi i de la Junta Directiva de Gent del Masnou, la felicitació pel merescut premi que us ha atorgat Òmnium Cultural en reconeixement a l'extensa obra que heu fet en pro de la llengua catalana. Fem un incís i vegem quatre dades sobre el Dr. Veny. Joan Veny i Clar va néixer l'any 1932 a Campos (Mallorca Oriental). Catedràtic de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona. És membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1997) i Premi de la Fundació Catalana per a la Recerca (2004). Està considerat un dels lingüistes i dialectòlegs dels Països Catalans.

I ara permeteu-me que faci un extracte d'un dels vostres treballs, concretament de LLENGUA I ENTORN NATURAL, que amablement m'enviàreu i, més exactament, de l'apartat dedicat a "l'àrea del micaco", del qual us vaig enviar un de meu que hi feia referència. Diu així:

"...l'àrea del micaco és reduïda. Gràcies al treball de Ko Tazawa (1995), catalanòfil nipó... va realitzar un estudi sobre aquesta paraula considerada d'origen japonès, coneixem millor, entre altres coses, la seva distribució geogràfica. Micaco, amb les seves variants nicaco, maricaco i malicaco, és paraula viva a Badalona i el litoral del Maresme, des de Tiana i Montgat fins a Canet... Mataró l'usa poc i Sant Pol i Argentona la desconeixen. Badalona ha fet bandera d'un vocable tan singular donant el nom de Ball del micaco al ball de Festa de Maig... i tampoc hi falta un eslògan propagandístic com Badalona, país de micacos i badius. El mot, arrelat a les generacions ancianes, es manté vivaç també entre el jovent potser perquè s'entén com un signe d'identitat.

... Ko Tazawa ha analitzat el problema i del seu estudi es desprèn que

Joan Veny amb la presidenta d'Òmnium Cultural Muriel Casals

en japonès el susdit fruit es diu **biwa** (amb la variant **hiwa**, amb aspirada), que no té cap relació amb micaco, com tampoc amb noms de les seves variants (tanaka, trabut). Mikaku és sens dubte paraula japonesa, però el seu significat de 'sentit del gust' tampoc té res a veure amb la nespra.

En una revisió del seu estudi, Ko Tazawa (1997) ha trobat varietats menors de la nespra, **akoku-ikkaku** i **tamura-ikkaku** documentats en un llibre de 1925, varietats que potser avui ja no es cultiven. El fet de traduir-se en aquest llibre la varietat d'Itàlia, **nespro a un seme**, per **ikkaku-biwa** li fa deduir que **kaku** significava 'pinyol' i, unit a **mi 'tres'**, hauria volgut dir '(nespra) de tres pinyols', ço que estaria d'acord amb el nombre de llavors de la fruita (tres o quatre) i presentaria una formació lèxica normal en japo-

nès. El problema, però, rau en les vies de la seva difusió fins arribar a aquesta petita àrea del Llevant català. Podríem pensar en una expansió de la forma japonesa cap a l'Amèrica central i meridional on, segons els especialistes botànics (Bonnessieux 1988), també es va difondre la planta. Un informant de Ko Tazawa atribuïa la implantació del misteriós vocable als nombrosos indians que es varen establir en pobles del Maresme i que l'haurien pogut transmetre per via oral. A Colòmbia és conegut l'**icaco** (*Chysobalanus Icaco* L.), vulgarment conegut per **ciruelo de algodón** a Mèxic (Pérez Arbeláez, Avilan-Leal-Bautista 1988), amb una certa semblança amb la nespra del Japó. Però no acaba de veure's la relació amb el nom català, si no és per una confusió d'espècies. Em conta Iago Pericot que va restar esbalaït quan, caminant per la muntanya colombiana de Santa Marta, el guia li va ensenyar un micaco (o icaco?), diferent, però, de la nespra del Japó, car el fruit era de pell marró i de carn blanca"

Fins aquí aquest interessant i erudit estudi sobre aquest fruit que al Masnou i altres pobles maresmenecs, així com a Badalona, del Barcelonès, s'anomena MICACO, que hem volgut reproduir com a homenatge al Dr. Joan Veny, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2015.

COMERCIANTS DEL CARRER ST. MIQUEL

matalasseria

descans
llar
puericultura

Sant Miquel, 6. 93 555 15 38
intangels@hotmail.com

El Clip
papereria

Material d'escola i d'oficina
Fotocòpies b/n, color
Còpies de plànols
Manualitats Belles arts

St. Miquel, 15 - 93 540 06 87
elclip2010@gmail.com

Imma Bosch
CENTRE
D'ACUPUNTURA
SALUT I ESTÈTICA

St Miquel, 24
93 555 85 03
HORES CONVINGUDES

**CENTRE
VETERINARI
EL MASNOU**
Urgències 24h
93 555 73 52

Horari de dill. a div. de 9 a 21
Diss. de 10 a 13.30 i de 16.30 a 20

St. Miquel, 9 el Masnou 93 555 73 52
cvmasnou@gmail.com

**ASSESSORIA
IGLESIAS**

Fiscal. Laboral
Comptabilitat
Assegurances
Gestió immobiliària
i trànsit

Sant Miquel, 21, A-baixos
Tel 93 540 40 53

**Reparació
en general de
l'automòbil.
Mecànica
Xapa
Electricitat**

Sant Miquel, 10 el Masnou
Tel 93 555 73 52 · Fax 93 540 60 47
info@asm.cat · www.asm.cat

Pere Alabau

**Obres i Reformes
Instal·lacions i reparacions
Aigua, llum, gas.
Especialitat en cuines i
cambres de bany**

629 773 331

pere-alabau@hotmail.com
www.perealabaureformes.com

Arran de sòl

Pledebut

El mes passat us comentava l'estrès que pateixen els addictes a les noves tecnologies, que semblen talment que no sàpiguen viure sense elles, vaja, com si tinguessin el *mono*.

No és gaire diferent el neguit que ens produeixen les notícies televisades, els noticiaris de les diferents cadenes, que sempre, a l'hora de dinar o de sopar, apa, t'etziben el reguitzell de desgràcies que passen, dia sí i dia també.

Quan no és un atemptat en un lloc concret de diferents llocs del món, és una estossinada contra gent que es trobava al lloc dels cafres, a voltes fent treballs mèdics o d'informació, o la destrucció de peces de cultures ancestrals que es veu que els feien nosa.

És ben trist que passin, però que a sobre siguem tan *masoques* que les veiem mentre fem qualsevol àpat, ja és ser ben ase (amb perdó d'aquests quadrúpedes). I a més amb la impotència que et dona no poder-hi fer res.

Potser direu que les veig perquè vull, canviant de cadena n'hi prou; sí, n'hi ha prou, però pel petit gest de canviar de canal no deixaran de passar. Si així fos rai! Si en faria de temps que ho hauria fet.

Pel que es veu, el món està ben boig (uns més que altres). Ara toca a una part del món que viu fanàticament una religió i treuen els seus odis, no sols contra els seus propis germans, matant-se com conills, tot per ser d'una altra secta de la seva, dins la mateixa religió, sinó que fan extensiu el seu ressentiment contra gent d'altres indrets i creences.

Fem un incís i preguntem-nos per què diem *matar-se com conills* o *crien com els conills*, tal com fa poc fins i tot un gran personatge religiós va dir. Quina culpa hi tenen aquests animalons que, fets a la cassola o de qualsevol altra manera, són tan bons? A més, en la nostra llengua, en un sector del país, també s'usa l'expressió *anar conill* volent dir anar nu. Reflexionem-hi!

Un dia d'aquests en què t'ensenyen (fins a un límit, per sort) com un botxí està a punt de carregar-se un ésser indefens segant-li el coll, fet que et deixa trasbalsat, em van passar pel magí uns altres escenes semblants, però de molts segles enrere, vistes en temples cristians i en museus, les quals són pràcticament iguals, només canviant-ne l'indret, època i vestimenta, però igual de salvatges.

Em refereixo a les pintures medievals, de l'art romànic o gòtic, i també d'èpoques posteriors. En aquests quadres, retaules, frontis d'altar, etc, així com en escultures, podem veure escenes semblants a les que ens ofereixen els mitjans de comunicació actuals.

El fanatisme d'aquells segles ens conta imatges com les d'ara. Gent degollada, clavada, esquarterada, etc. I sense descuidar-nos de les representacions a obres de la mateixa època, com: crema de llibres, destrucció de déus pagans (?), trencadissa de frisos i frontis i tota mena d'art que no fos el dels botxins.

I si no us ho creieu, pregunteu a grecs, romans o llatins i, és clar, a les cultures (mal dites) americanes, on fou passat per l'espasa, el pal o el foc tot allò que als sàtrapes de torn els venia de gust. Això sí, en honor de l'autèntica fe (la d'ells, és clar); si més no com els actuals.

Bé, ja us he encongit prou el melic. Apa, bup, bup.

Exposicions

Fins al 21/5. XXVI ANYS DE LA SALA D'ART.
Commemorativa de més de 500 exposicions realitzades.

Del 23/5 al 18/6 Pintures de l'escola de Queralt Viladevall

Grup Rauxa de GDM Diumenge amb lletres 31 de maig a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...
Teatre de Gent del Masnou
ENTRADA GRATUÏTA

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt

Diumenge 17 de maig de 10 a 14
del migdia al local social de GdM

L'enigma V.D.R.

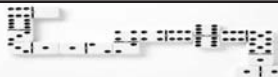
Solució del mes d'abril:

Donaries les claus del cotxe al vell amic, que portés la velleta a casa; i tu esperaries l'autobús amb la que seria la teva parella somiada.

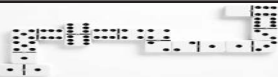
Enigma de l'abril:

El pastor Joan diu al Jordi, un company pastor, que li doni una ovella per tenir-ne la mateixa quantitat tots dos. En Jordi li respon: – Per què no me la dones tu i així en tindrè el doble de les que tu tindràs?

Quantes ovelles té cada u?

CAMPIONAT DE DÒMINO

El mes d'abril vam iniciar una competició de dòmino per parelles entre les associacions del Masnou que practiquem aquest joc. Competim els equips de: **Can Malet · Can Ros · Club Nàutic · Club Tennis · Casino · Gent del Masnou**

Fem el campionat en els locals del Casino del Masnou. Formem equips de 6 jugadors (3 parelles), en total 48 jugadors, omplim 12 taules. Cada dimarts ens trobem a les 5 de la tarda i realitzem 3 partides, fins als voltants de les 8 del vespre. Lluitem contra tots els equips. Sempre amb bona harmonia; un dia guanyes, un altre perds; però sortim satisfets de passar una bona tarda fent noves amistats i coneixent diferents formes de jugar-hi, ja que cadascú té el seu sistema de joc, bo o dolent.

L'Ajuntament del Masnou patrocina els trofeus dels tres equips classificats en 1r, 2n i 3r lloc, que rebran el proper de 19 de maig (si no hi ha cap problema).

La punta de la llengua (65) Esteve Pujol i Pons

Cal que no confonguem **com** i **com a**.

Com significa **igual que**; per exemple, *en Joan és com jo; la Maria treballa com un burro; la mar és blava com el cel; té uns cabells com un fil d'or; tant és l'un com l'altre; viuen com salvatges; mengen com porcs...*; sempre podem substituir **com** per **igual que, de la mateixa manera que...**

En canvi, **com a** significa **en qualitat de, precisament perquè és, ja que és...**; per exemple, *el jutge va dictar sentència com a jutge* (com a jutge que és, en qualitat de jutge); *la mare vetlla pel fill com a mare* (precisament perquè n'és la mare); *parla com a portaveu del grup* (ja que n'és el portaveu); *n'ets responsable com a president* (per tal com ets realment el president, perquè ho ets)...

És tristament massa freqüent de sentir, fins i tot a la televisió, frases tan absurdes com: **treballaven com a burros* (que voldria dir *treballaven perquè eren burros = com a burros que eren en realitat*); **vívien com a reis* (que significaria *vívien així pel fet de ser reis = perquè eren realment reis*); **s'atipaven com a lladres* (o sigui *s'atipaven pel fet de ser lladres = perquè eren lladres = com a tals*)... Els filòsofs escolàstics haurien dit que **com** equivalia a **comparativament**; mentre que **com a** equivalia a **formalment, reduplicativament, sincategoremàticament**; més senzill: **pel fet de ser-ho, com a tal**.

Alerta, doncs, amb el **com** i el **com a**, que volen dir coses ben diferents.

TENIM MOLT A FER

Les propostes de les dones i els homes d'esquerra

JAUME OLIVERAS / MARTA ROVIRA

8 DE MAIG
20:00 H
PATI DE CAN MALET

ACORD PEL MASNOU
**ESQUERRA
REPUBLICANA**

MES

acordpemasnou.ERC

@ERC_acordmasnou

www.acordpemasnou.cat/